

което се приближава до него (риба, жаби, водни плъхове и пр.). Да не говоримъ за кървожадната акула, която е истинско страшилище за повечето обитатели на океанитъ.

Но не мислете, че тази борба е само между одушевенитъ твари. Тя съществува и въ растителното царство, макаръ че тамъ не е тъй жестока и кървопролитна. Ето предъ насъ има една градинка, грижливо прекопавана, торена и поливана. Въ нея цвътятъ красиви цвѣта, които съ своето благоухание и красота ни доставятъ голъмо удоволствие. Но въ продължение на две години градинката е вече лишена отъ нашитъ грижи. Ето, ние ще забележимъ, че между красивитъ цвѣта растатъ разни низкостеблени плъвели, които вече заглушаватъ първитъ. Минаватъ още нѣколко години. Въ градината се появяватъ високостеблени плъвели, които заглушаватъ не само нѣжнитъ цвѣта, но и първопоявилитъ се плъвели. Тѣ преплитатъ коренитъ си съ цвѣтята, изтощаватъ почвата и влагата, а така сжщо не позволяватъ на животворящитъ слънчеви лъчи да проникнатъ до цвѣтята. Така, последнитъ, изоставени на собствената си сждба, лишени отъ нашитъ грижи, най-после загиватъ. Въ нѣкогашната градинка по този начинъ ще останатъ да господствуватъ само плъвели, които могатъ да отстояватъ на най-неблагоприятни условия, а отъ нѣкогашнитъ весели цвѣта и поменъ нѣма да остане. Ето въ една борба между по-издържливи, по-силни растения и по-изнѣжени, по-слаби такива, които ставатъ жертва на първитъ.

Най-после трѣбва да забележимъ, че борбата въ природата не е само между различни видове животни, но често пжти тя се налага и между еднакви такива. Въ този случай имаме борба, тъй да кажемъ, между братъ и братъ.

Да си представимъ една гора съ богатъ и разнообразенъ дивечъ. Въ нея, да допуснемъ, се преселва